



## PROP DE VOSALTRES

# Acaba el curs escolar

Benvolguts diocesans:

La vida de moltes famílies i la de moltes institucions eclesials està marcada pel ritme i la influència del món educatiu. Quan els fills són petits, hi predomina la cura permanent dels pares amb el suport d'avis i familiars per a les seves diferents atencions; quan són adolescents, l'interès fonamental rau en la cerca i formació de la seva personalitat, que oscil·la entre la rebel·lia i la preocupació per fer-se un lloc determinat en la vida familiar i social; quan són universitaris, en els primers anys de treball o en l'atur, els pares i l'entorn sofreixen fora mida amb els nervis, les frustracions o la desesperació pel títol acadèmic o la falta de treball per situar-se amb autonomia davant la vida.

En aquests dies tot sembla girar al voltant de la vida dels més joves. Fem nostres les seves preocupacions i volem compartir els seus sofriments, així com l'alegria i les mostres de felicitat per un curs ben acabat o un treball aconseguit. La situació té, malauradament, l'afegitó conegut i acceptat amb resignació: la pandèmia de la Covid-19, que ha remogut els secrets de la nostra consciència i se'ns ha cridat a la responsabilitat personal i col·lectiva. En aquest cas, el món infantil i juvenil alterna actituds de por responsable i d'inconsciència feliç davant la malaltia i la mort. Només es reacciona quan es té algun familiar o amic fortament afectat i a les portes del final de la vida.



Per descomptat que no podem prescindir d'aquesta pesada llosa posada damunt la societat encara que la vacunació massiva aconsegueix disminuir el temor i la incertesa. El curs escolar acaba i les conseqüències són semblants al que passava amb anterioritat i que tots hem viscut amb alts i baixos emocionals i amb expectatives professionals diverses. Hem crescut i madurat una mica més i ens preguntem, com en una revisió permanent, si hem aprofitat les nostres facultats per millorar el nostre entorn. I també si hem ensenyat els més joves que visquin amb felicitat la seva existència, però que ofereixin l'ajuda als altres, lliurin part del seu temps al servei dels qui els necessiten. Si hem sembrat la llavor de la solidaritat i la dedicació a construir un món més habitable i més fratern.

Han estat dies intensos d'exàmens on han aflorat nervis i disgustos. Ara comença un període de descans estival que pot conduir a aprofitar el temps en algun servei educatiu i social o a practicar l'oci desmesurat i despreocupat; és a dir, a no fer res o a compartir tasques amb i en favor dels altres.

De manera similar, aquesta situació també es troba en les institucions de la nostra Església. S'ha acabat un curs, però l'activitat de parròquies, moviments apostòlics i centres de formació no acaba. Són tantes les necessitats i sofriments del nostre entorn que no tanquem les portes de l'atenció i del servei als altres. És una exigència del mateix evangeli i les paraules de Jesús ens comprometen en tots els àmbits de la nostra vida: el familiar, el personal i el comunitari. La crida que ens arriba als qui en som seguidors és permanent, no té límits temporals ni descansos merescuts. El sofriment, la desigualtat, la injustícia i qualsevol altra mancança no desapareixen per les nostres vacances o pel curs acabat.

Us encoratjo que el plantejament cristià estigui obert a participar en colònies infantils, al repàs escolar, a la lectura i altres estudis no formals...; en definitiva, a augmentar la fe en el Senyor, la caritat amb l'altre i l'esperança en la salvació definitiva.

Amb la meva benedicció i afecte,

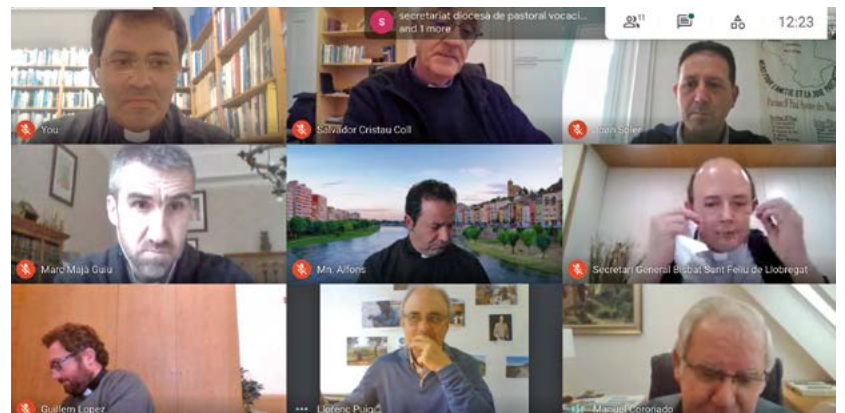
† **Salvador Giménez Valls**  
Bisbe de Lleida

## NOTÍCIES

# Trobada dels delegats de Pastoral Vocacional de la Tarraconense

Els delegats de Pastoral Vocacional de les diòcesis amb seu a Catalunya i el delegat de l'Unió de Religiosos de Catalunya, P. Llorenç Puig s.j., presidits pel bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, es van reunir de manera telemàtica el passat 25 de maig. Els delegats, entre altres coses, van revisar la presència a les xarxes socials i van acordar els nous passos vers la unificació dels recursos de les diòcesis catalanes en una única pàgina web compartida i consagrada exclusiva-

ment a la pastoral vocacional. En la trobada també es van distribuir les tasques per planificar els materials i la posada en funcionament de la propera cadena de pregària per les vocacions, al novembre, i que posaran en comú en una propera reunió que es convocarà el mes d'agost. Per enfortir i prendre consciència de la missió de delegats de Pastoral Vocacional, es van proposar pregar contínuament al Senyor per les vocacions. Al nostre bisbat està en marxa un espai de pregària eucarística tots els diu-



menges a les 19.30 hores a la parròquia de Sant Llorenç. També hi ha la possibilitat d'unir-se a la pregària

per YouTube (Pastoral vocacional Lleida), o des del silenci de la pregària domèstica.

## CERCA DE VOSOTROS

## El curso escolar acaba

Queridos diocesanos:

La vida de muchas familias y la de muchas instituciones eclesiales está marcada por el ritmo que imprime el mundo educativo. Cuando los hijos son pequeños predomina el cuidado permanente de los padres y el concurso de abuelos y familiares para las distintas atenciones; cuando son adolescentes el interés fundamental reside en la búsqueda y acomodo de la propia personalidad que oscila entre la rebeldía y la preocupación por contar con un lugar determinado en la vida familiar y social; cuando son universitarios, primeros años de trabajo o en paro, los padres y el entorno sufren lo indecible ante los nervios, las frustraciones o la desesperación ante el título académico o la falta de trabajo para situarse con autonomía ante la vida.

En estos días parece girar todo alrededor de la vida de los más jóvenes. Sus preocupaciones las hacemos nuestras y sus sufrimientos los queremos compartir. También la alegría y las muestras de felicidad por un curso bien acabado o un trabajo conseguido. La situación tiene un añadido desgraciadamente conocido y resignadamente aceptado: la pandemia del Covid-19 que ha removido los entresijos de nuestra conciencia y se ha apelado a la responsabilidad personal y colectiva. En este caso el mundo infantil y juvenil alterna actitudes de miedo responsable y de inconsciencia feliz ante la enfermedad y muerte. Sólo se reacciona cuando se tiene algún familiar o amigo fuertemente afectado y en puertas del final de la vida.

Desde luego que no podemos prescindir de esta fuerte losa puesta sobre la sociedad en general y que la vacunación masiva consigue disminuir el temor y la incertidumbre. El curso escolar acaba y las consecuencias son similares a lo que ocurría con anterioridad y hemos vivido todos con altibajos emocionales y con expectativas profesionales. Hemos crecido y madurado un poco más y nos preguntamos, como en una revisión permanente, si hemos aprovechado nuestras facultades para mejorar nuestro entorno. Y también, si hemos enseñado a que los más jóvenes vivan con mucha felicidad su existencia pero se presten a la ayuda hacia los demás, la entrega de su tiempo al servicio de los que les necesitan, si hemos sembrado la semilla de la solidaridad y la dedicación a construir un mundo más habitable y más fraterno.

Han sido días intensos de exámenes donde han aflorado nervios y sinsabores. Ahora empieza un período de descanso estival que puede conducir a aprovechar el tiempo en algún servicio educativo o social o a practicar el ocio desmesurado y despreocupado. A no hacer nada o a compartir tareas con y en favor de los demás.

De forma similar se da esta situación en las instituciones de nuestra Iglesia. Se ha acabado un curso pero la actividad de parroquias, de movimientos apostólicos o centros de formación no termina. Son tantas las necesidades y sufrimientos de nuestro entorno que no se cierran las puertas de la atención y del servicio a los demás. Es una exigencia del mismo evangelio y las palabras de Jesús nos comprometen en todos los ámbitos de nuestra vida: el familiar, el personal y el comunitario. La llamada que nos llega a sus seguidores es permanente, no tiene límites temporales y descansos merecidos. El sufrimiento, la desigualdad, la injusticia y cualquier otra carencia no desaparecen por nuestras vacaciones o por el curso acabado.

Que el planteamiento cristiano esté sujeto a participar en colonias infantiles, al repaso escolar, a la lectura y otros estudios no formales... en definitiva a aumentar la fe en el Señor, la caridad con el otro y la esperanza en la salvación definitiva.

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**  
Obispo de Lleida

## Relleu de mossens a la parròquia de Sant Martí

La parròquia de Sant Martí de Lleida va acollir, el dia de la festa de la Santíssima Trinitat, la Missa de relleu de rector, que fou presidida pel bisbe Salvador, concelebrant amb el prelat el rector sortint Mn. Francesc Xavier Jauset; el vicari sortint, Mn. Antoni Agelet, i el nou rector Mn. Francisco José Ribas Fraguero.

El bisbe Salvador en la seva homilia es va referir en primer lloc a la festa de la Santíssima Trinitat: «... misteri que dona fonament a la nostra fe trinitària». I també va fer esment a la celebració de la Jornada Pro Orantibus, sota el lema «Prop de Déu i del dolor del món», que l'Església celebra tots els anys en aquesta festivitat. El bisbe Salvador va demanar als fidels pregar per les religioses carmelites de la Caparrella, única comunitat de vida contemplativa a la diòcesi, a les quals va agrair tot el bé que des de la seva vida de pregària i contemplació fan a la societat, a l'Església i a la diòcesi de Lleida.

Finalment, el bisbe va voler significar el relleu parroquial, agraint el servei del rector sortint i presentant al nou rector, a qui ha confiat la comunitat parroquial de Sant Martí i per al qual ha demanat el suport i la col·laboració dels fidels. El nou rector, en unes breus paraules al finalitzar la celebració, es va posar a dis-



posició dels fidels: «...per a fer entre tots que aquesta parròquia de Sant Martí sigui un referent espiritual». Mn. Paco Ribas, com és conegut entre els fidels, va posar el seu servei com a nou rector a les mans de sant Josep, en l'any que li ha estat dedicat; a la Santíssima Trinitat, per haver pres possessió en el dia de la seva festa; i a les mans de la Mare de Déu.

Van assistir a la missa una representació de la Casa d'Andalusia, amb el seu president Jordi Solana al capdavant, de la qual el nou rector n'és assessor religiós; així com el president de la Federació de Cases Regionals de Lleida, Cosme Garcia; el vicepresident de l'Associació de Veïns de Jaume I, Jordi Curcó, en representació de l'entitat veïnal del barri i el regidor de la Paeria, Paco Cerdà.

Mn. Paco Ribas, ha estat rector de la Granadella, Aitona, Seròs i darrerament rector d'Alguaire i Almenar, és canonge de la Catedral de Lleida i consiliari de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

## Voluntaris sèniors de Càritas es retroben a la parròquia del Pilar

El dimarts 25 de maig va tenir lloc la primera trobada del voluntariat sènior de Càritas Diocesana de Lleida a la parròquia del Pilar. Es va dur a terme amb l'objectiu d'esdevenir un retrobament presencial, per celebrar i per compartir el nou compromís d'aquestes persones amb la resta de companys i companyes tant de Càritas Parroquials com de diferents programes de Càritas Diocesana. La Pepita Jové de Maials, el Rafel Folch d'Alcarràs, la M. Antònia Estopà de Troballes i el Pla-



cid Burgués de Càritas Diocesana van oferir el seu testimoni. La clausura de l'acte va anar a càrrec del bisbe Salvador que va encoratjar a totes les persones assistents a continuar en aquesta nova etapa, animant-los a participar en la propera trobada del mes d'octubre.

Cal recordar que el mes de març de l'any passat, arran de la pandèmia de la Covid-19, es va demanar a les persones voluntàries de més de 75 anys que deixessin les activitats d'atenció directa i que vetllessin primer per la seva salut i també per la de les persones més properes. Des de llavors només s'ha pogut mantenir un contacte telefònic. El mes de gener es van iniciar les primeres activitats, proposant aquest canvi d'activitat a les persones que es volen mantenir vinculades a Càritas.

### TWITTER DEL PAPA FRANCESC

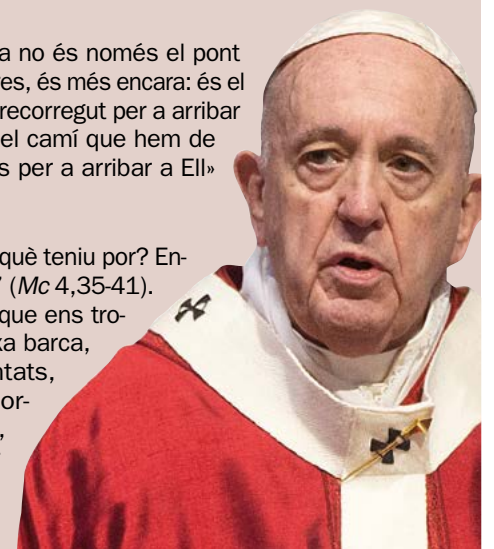


**@Pontifex:** «Per als creients, la "germana aigua" no és una mercaderia: és un símbol universal i una font de vida i salut. Molts germans i germanes tenen accés a poca aigua i potser contaminada! És necessari garantir l'aigua potable i el sanejament per a tots» (22 de març).

**@Pontifex:** «Quantes vegades, ocupats o indiferents, hem dit: "Senyor, tornaré a Tu més tard... Avui no puc, però demà començaré a resar i a fer alguna cosa pels altres". En la vida sempre tindrem coses que fer i excuses que presentar; ara és temps de tornar a Déu» (23 de març).

**@Pontifex:** «Maria no és només el pont entre Déu i nosaltres, és més encara: és el camí que Déu ha recorregut per a arribar a nosaltres, i és el camí que hem de recórrer nosaltres per a arribar a Ell» (25 de març).

**@Pontifex:** «"Per què teniu por? Encara no teniu fe?" (Mc 4,35-41). Ens hem adonat que ens trobem en la mateixa barca, fràgils i desorientats, però alhora importants i necessaris, cridats a remar tots junts» (27 de març).



# La diòcesi presenta el seu Pla d'Actuacions per al proper curs



La Casa de l'Església-Acadèmia Mariana va acollir, el passat 29 de maig, l'Assemblea Diocesana del Bisbat de Lleida. Respectant totes les mesures sanitàries, 80 persones hi van participar presencialment i 75 més de forma telemàtica, algunes reunides en diverses parròquies de la diòcesi. El bisbe Salvador va agrair la participació dels assistents, després que l'Assemblea de l'any passat fos suspesa per la pandèmia.

L'Assemblea va començar amb una pregària organitzada per la Delegació de Joves del Bisbat.

A continuació, el vicari general, Mn. Lluís Sallán, va presentar el Pla d'Actuacions Diocesanes per al curs 2021-2022. Aquest pla s'ha elaborat a partir de les aportacions de les parròquies, les delegacions, els moviments i els fidels durant els darrers mesos.

El vicari va apostar per enfortir la Delegació de Pastoral de Joves amb la creació d'una plataforma de representants de joves i, a la vegada, impulsar «una xarxa d'adults implicats en el seu acompanyament espiritual». A més, va destacar la necessitat

de consolidar noves eines telemàtiques per a la catequesi, a la vegada que s'aposta per implicar a les famílies. També va recordar la voluntat d'enfortir el catecumenat.

En l'àmbit sociocariatiu, el Pla pretén articular els recursos necessaris perquè les comunitats parroquials

coneguin allò que està fent Càritas Diocesana de Lleida i també les institucions de la xarxa sociocariativa diocesana, especialment en aquest moment de pandèmia.

En l'àmbit de l'espiritualitat, el document proposa donar a conèixer els espais de pregària contemplativa de recés que hi ha a la diòcesi i impulsar-los. També proposa aprofundir la corresponsabilitat dels laics i revitalitzar i renovar llenguatges en les comunitats parroquials.

El bisbe Salvador va tancar l'Assemblea demanant als fidels que es preguntin què poden fer ells per la diòcesi. I va reclamar que «visquem amb esperança». Per acabar, va apostar per la formació dels laics i a ser creatius amb els joves.

Més informació sobre l'Assemblea en el següent link:

<http://www.bisbatlleida.org/ca/content/lasamblea-diocesana-estableix-el-pla-dactuacions-el-curs-amb-una-aposta-la-pastoral-dels>

## «Transformar la diòcesi està a les mans dels laics»

Després de la intervenció del vicari, el Dr. Joan Viñas va impartir una conferència sobre la pandèmia i l'esperança. Viñas va destacar que «la pandèmia ha trasbalsat la vida de tothom». Però, a la vegada, va recordar que «la pandèmia era una oportunitat per canviar la nostra vida. Hem de preguntar-nos en què gastem tots els esforços». En aquest sentit, va apostar per seguir l'estil de vida de Jesús. «Jesús està al nostre costat, ens ajuda i ens salva», va dir.

Viñas va destacar que «cal gent sòlida en moments líquids». També va reclamar que «cal aprendre a nedar perquè la societat avança molt de pressa en aquest món líquid». «Quan els deixebles van veure a Jesús ressuscitat van perdre la por, nosaltres com a laics també hem de perdre la por», va afirmar. «Està a les nostres mans transformar la diòcesi», va afegir Viñas.

«Com a cristià cal recuperar l'espiritualitat perquè l'amor és l'únic que ens fa feliç», va dir. «La nostra fe és viu en comunitat» i va apostar per tornar a les celebracions presencials seguint totes les mesures sanitàries.



## REFLEXIONS

# No trencar la canya esberlada

La Tradició profètica ens convida a «no trencar la canya esberlada i no apagar el ble que fumeja»<sup>1</sup>, i això sempre, però especialment en temps d'incertesa i patiment com els actuals, té una força impressionant, i implica un compromís ferm, civil i eclesial, amb les persones que estan en situacions de major vulnerabilitat i pobresa.

Les persones més grans de les nostres societats han patit, i estan patint, especialment en aquest temps. Per a no ser atesos, soledat, abandonament, menysteniment, són realitats que sovint envolten els nostres avis.

L'Església, en fidelitat a Jesucrist, vetlla i procura que es reconegui la dignitat intrínseca, ontològica, de cada persona en qualsevol circumstància de la seva vida.

Somio un món molt més conforme al Regne de Déu, on les persones no són valorades per la seva rendibilitat, on la veritat transita per camins amplis, on el perdó obre forrellats d'esclavatges i allibera, on la humilitat té carta de ciutadania i el proïsme és un germà i no un competidor, on cada matí dono gràcies pel nou dia amb totes les seves oportunitats.

**Margarita Bofarull, rscj**

Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

<sup>1</sup> Is 42,3.

## LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

**21. □ Dilluns** (lit. hores: 4a setm.) [Gn 12,1-9 / Sl 32 / Mt 7,1-5]. *Lleida*: □ Sant Ramon de Roda (†1126), bisbe; sant Lluís Gonzaga (Màntua, 1568-Roma, 1591), rel. jesuïta; sant Adolf, bisbe; santa Demètria, vg. i mr.

**22. ■ Dimarts** [Gn 13,2.5-18 / Sl 14 / Mt 7,6.12-14]. Sant Joan Fisher (1469-1535), bisbe de Rochester, card., i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, mrs. a Anglaterra; sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat preve-

re a Barcelona; beat Innocenci V, papa (1276).

**23. ■ Dimecres** [Gn 15,1-12.17-18 / Sl 104 / Mt 7,15-20]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Cafasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

**24. □ Dijous** [Is 49,1-6 / Sl 138 / Fets 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor, patró de la diòcesi de Lleida.

**25. ■ Divendres** [Gn 17,1.4-5.9-10.15-22 / Sl 127 / Mt 8,1-4]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

**26. ■ Dissabte** [Gn 18,1-15 / Sl: Lc 1,46-55 / Mt 8,5-17]. *Lleida, Sant Feliu de Llobregat, Tortosa i Urgell*: □ Sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev. fund. de l'Opus Dei; sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo; sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.;

sant David, ermità (s. V); santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

**27. ■ Diumenge vinent**, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Sa 1, 13-15; 2,23-24 / Sl 29 / 2Co 8,7.9.13-15 / Mc 5,21-43 (o bé, més breu: 5, 21-24.35b-43)]. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat; sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i dr. de l'Església; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvietto, rel. servita.

# Diumenge XII de durant l'any (B)

## COMENTARI

### «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?»



Crist en la tempesta del mar de Galilea (1590), de Jan Brueghel El Vell. Museu Thyssen-Bornemisza, Madrid (Espanya)

La paraula de Déu ens convida avui a l'admiració i a la confiança en Déu. A l'evangelí veiem com es calma la mar només amb la paraula de Jesús: *Calla i estigues quieta. El vent amainà i seguí una gran bonança.* Abans havia subratllat la situació dramàtica que vivien els apòstols: *S'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint.* Hi ha moments que sembla que a Déu no li importen els nostres problemes (llavors i ara): *No veieu que ens enfonsem?* Però Jesús és senyor de la creació i amb una paraula la pot dominar. Ell no és mai lluny de nosaltres tot i que sembli que dorm: *Era a popa dormint amb el cap reclinat.* El poder de Jesús sobre la creació ha d'inspirar, també als deixebles, no solament respecte i estupor sinó sobretot amor i molta confiança: *Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?* La fe del deixeble ha de ser prou madura com per infondre pau i serenitat fins i tot en els moments que sembla que Déu guarda silenci o permet la tempesta.

En aquest sentit, en la primera lectura, Déu fa veure a Job la seva incapacitat per a comprendre els plans de Déu i la seva actuació en la història. Job es vol presentar com igual a Déu, però Déu li fa una sèrie de preguntes i afirmacions que demostren la superioritat de Déu sobre els homes. L'home no ho coneix tot, no ho sap tot: com vol comprendre per què Déu actua en el nostre món d'una forma o d'una altra? Per altra banda, si Déu ho ha creat tot: els mars, les aigües, els oceans vol dir que Déu estima tota la creació; en té una cura especial.

Els deixebles no acabaven d'entendre Jesús. Però com diu Pau, *l'amor que el Crist ens té ens obliga. Hem de reconèixer que un ha mort per tots.* Com a conseqüència que *els qui viuen no visquin per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat.* A Déu li importen els nostres problemes, les nostres lluites, la nostra vida. No és Déu qui falla, sinó nosaltres, la nostra fe i confiança en ell; creiem que Déu hauria d'actuar com nosaltres volem o pensem!

#### ▶ Lectura del llibre de Job (Jb 38,1.8-11)

El Senyor, des de la tempesta, digué a Job: «¿Qui posà les portes que limiten la mar quan naixia plena d'insolència, i jo la vestia amb les boires i li donava, per bolquers, la nuvolada? Jo vaig retallar les seves vores i la vaig tancar amb portes i barrots, tot dient-li: Fins aquí et permeto de venir, no més enllà. Atura la insolència de les teves ones.»

#### ▶ Salm responsorial (106)

R. *Enaltiu el Senyor, perdura eternament el seu amor.*

Uns comerciants que s'embarcaren / i es feren mar endins / foren testimonis de les obres del Senyor, / dels seus prodigis en alta mar. R.

A una ordre seva es girà un huracà que aixecava grans onades: / es veien al cel, es veien al fons, i, extenuats de mareig, / no es tenien drets, no hi valia res la seva perícia. R.

En les seves penes cridaren el Senyor, / i els salvà d'aquell perill: apaivagà el temporal / i vingué la bonança, / es calmaren les onades del mar. R.

I els va dur fins al port, plens de goig per la calma retrobada. / Que reconeguïn els favors del Senyor, / els prodigis que ha fet en bé dels homes. R.

#### ▶ Lectura de la segona carta de sant Pau als cristians de Corint (2Co 5,14-17)

Germans, l'amor que el Crist ens té ens obliga: hem de reconèixer que un ha mort per tots. I és que tots han mort, però ell ha mort per tots, perquè els qui viuen no visquin ja per a ells mateixos, sinó per a aquell que ha mort per tots i ha ressuscitat. Per això nosaltres, des d'ara, ja no valorem ningú per la seva condició mortal, i si en altre temps havíem valorat així el Crist, ara ja no ho fem. Aquells qui viuen en Crist són una creació nova; tot el que era antic ha passat, ha començat un món nou.

#### ▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Marc (Mc 4,35-41)

Un dia, cap al tard, Jesús diu als deixebles: «Passem a l'altra riba.» Deixaren, doncs, la gent, i se l'endugueren en la mateixa barca on es trobava. Vora d'ells seguien també altres barques. Mentrestant s'aixecà un temporal de vent tan fort que les onades queien sobre la barca i s'anava omplint. Jesús era a popa, dormint amb el cap reclinat en un coixí. Ells el criden i li diuen: «Mestre, no veieu que ens enfonsem?» Jesús es desvetllà, renyà el vent i digué a l'aigua: «Calla i estigues quieta.» El vent amainà i seguí una gran bonança. Després els digué: «Per què sou tan porucs? Encara no teniu fe?» Ells, plens de gran respecte, es preguntaven l'un a l'altre: «Qui deu ser aquest, que fins el vent i l'aigua l'obeeixen?»

#### ▶ Lectura del libro de Job (Job 38,1.8-11)

El Señor habló a Job desde la tormenta: «¿Quién cerró el mar con una puerta, cuando salía impetuoso del seno materno, cuando puse nubes por mantillas y nieblas por pañales, cuando le impuse un límite con puertas y cerrojos, y le dije: "Hasta aquí llegarás y no pasarás; aquí se romperá la arrogancia de tus olas"?».

#### ▶ Salmo responsorial (106)

R. *Dad gracias al Señor, porque es eterna su misericordia.*

Entraron en naves por el mar, / comerciando por las aguas inmensas. / Contemplaron las obras de Dios, / sus maravillas en el océano. R.

Él habló y levantó un viento tormentoso, / que alzaba las olas a lo alto; / subían al cielo, bajaban al abismo, / el estómago revuelto por el mareo. R.

Pero gritaron al Señor en su angustia, / y los arrancó de la tribulación. / Apaciguó la tormenta en suave brisa, / y enmudecieron las olas del mar. R.

Se alegraron de aquella bonanza, / y él los condujo al ansiado puerto. / Den gracias al Señor por su misericordia, / por las maravillas que hace con los hombres. R.

#### ▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a los Corintios (2Cor 5,14-17)

Hermanos: Nos apremia el amor de Cristo, al considerar que, si uno murió por todos, todos murieron. Y Cristo murió por todos, para que los que viven ya no vivan para sí, sino para el que murió y resucitó por ellos. De modo que nosotros desde ahora no conocemos a nadie según la carne; si alguna vez conocimos a Cristo según la carne, ahora ya no lo conocemos así. Por tanto, si alguno está en Cristo es una criatura nueva. Lo viejo ha pasado, ha comenzado lo nuevo.

#### ▶ Lectura del santo Evangelio según san Marcos (Mc 4,35-41)

Aquel día, al atardecer, dijo Jesús a sus discípulos: «Vamos a la otra orilla.»

Dejando a la gente, se lo llevaron en barca, como estaba; otras barcas lo acompañaban. Se levantó una fuerte tempestad y las olas rompían contra la barca hasta casi llenarla de agua. Él estaba en la popa, dormido sobre un cabezal. Lo despertaron, diciéndole: «Maestro, ¿no te importa que perezcamos?» Se puso en pie, increpó al viento y dijo al mar: «¡Silencio, enmudece!» El viento cesó y vino una gran calma.

Él les dijo: «¿Por qué tenéis miedo? ¿Aún no tenéis fe?». Se llenaron de miedo y se decían unos a otros: «¿Pero quién es éste? ¡Hasta el viento y el mar lo obedecen!»